

med den, og navnlig hellere ville have en Øhavn. For et religiøst anlagt Menneske vil jeg dernæst sige, at der ogsaa kunde være det at bemærke, at der er en Udtalelse i Biblen, som særlig synes rettet paa dette Lovforslag. Der staar jo nemlig i Biblen, at den, som bygger paa Sand, ham vil Strøm og Vand skylle væk; og det, der egentlig er Tale om her, er netop denne Mulighed. Men paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at jeg er meget tilfreds med den Udvikling, som den ærede Minister gav af Forholdene. Thi det, som jeg i de mange Aar, jeg har siddet her, har tilladt mig at forfægte, naar denne Sag har været for, er, at vi have to Slags Fiskeri. Der er Fiskeriet fra Stranden, og der er Kutterfiskeriet, som finder Sted fra større Havne. Det er med stor Tilfredshed, jeg her modtager Forslag, for saa vidt de angaa Bygningen af Havnemoler. Men jeg tror, at den højtærede Minister tager lidt fejl i de Slutninger, han drager med Hensyn til disse Læmolere ud fra Fiskerbefolkningens Fordeling langs med Kysten og det Udbytte, den har af Fiskeriet. Dersom vi havde Beskyttelsesmoler langs med Kysten, tror jeg, at ogsaa Befolkningen og dens Udbytte af Fiskeriet vilde fordele sig anderledes. Men i alt Fald maa man vel erindre, at de Krav, som i en Række af Aar ere komne fra hele Befolkningen om at faa gjort noget for Fiskeriet, stilles for en stor Del af Hensyn til dem, som ikke direkte ere interesserede i Fiskeriet, thi disse Krav stilles især paa Grund af de forfærdelige Ulykker, som have fundet Sted langs vore Kyster. Det er Ulykker, som ramme den bosiddende Befolkning, og det er denne, for hvem Molerne ere af Vigtighed. Og naar den højtærede Minister sagde, at vi skulle anvende disse mange Millioner for at hjælpe Fiskerne, saa vil jeg dertil sige, at det er hele Befolkningens Krav at faa disse Læmolere, ikke for Udbyttets Skyld, men for at blive fri for disse forfærdelige Ulykker, som indtræffe periodisk. De kunne afværges derved, at det Fiskeri, der har eksisteret siden Verdens Skabelse — ja det vil jeg ikke sige, men saa længe Vestkysten har eksisteret, og som vil blive ved at eksistere, Hjemmefiskeriet, Fiskeriet fra aaben Strand, faar sine Krav opfyldt om Beskyttelse for Menneskeliv, og det uden Hensyn til, om Udbyttet bliver saa stort. Derfor tror jeg, at vi alle maa være glade ved, at Regering og Udvalg ere blevne enige om

Molerne og om Fremskyndelsen af disse Molers Bygning. Men naar man vil bygge Moler, have vi et glimrende Eksempel paa, hvad Nytte de kunne være til, ved Hirtshals, og jeg tror, at en Mole der vil tilfredsstille hele den store Befolkning mere, naar den blev bygget straks, forud for Skagens Havn, end naar den udsættes til en fjern Fremtid. Den ærede Minister lod ikke til at være uvillig til at tage Sagen om Skagens Havn under fornyet Overvejelse baade med Hensyn til det Spørgsmaal, om den skal være en Øhavn eller ikke, og om den just behøver at komme frem i første Række, forud f. Eks. for Forsøget med en Hirtshalshavn.

Den anden Del af Fiskeriet, som Ministeren fremhævede, var jo Kutterfiskeriet. For dette vil ganske vist en Skagenshavn gøre Nytte, men det har ingen paatrængende Hast dermed. Vi ville jo gerne — jeg vil i alt Fald gerne — gaa med til Skagens Havn, naar først det andet er der, thi for Kutterfiskeriet behøve vi ikke at anstrenge os, det skal nok trives og udvikle sig ved Hjælp af de Havne, vi have. Det maa vi nemlig vel erindre, at Kutterfiskeriet fra vore Kyster er ikke anderledes stillet end Kutterfiskeriet fra andre Lande. De engelske og tyske Fiskere ligge allesammen paa Nordsøen og have ikke nærmere til Havn end vore egne Fiskere, tværtimod ere vore egne heldigere stillede, fordi de kunne løbe ind i vore egne Havne, saafremt det er nødvendigt. Det bedste Fiskeri findes ganske vist ved Skagen og nedad ved Bovbjerg og langt ud i Nordsøen, men naar den ærede Minister siger, at der bor kun saa og saa mange langs med den lange Kyststrækning, men at der bor mellem 6 og 700 Fiskere ved Skagen, saa er det efter min Mening ogsaa et Argument mod Skagens Havn, thi ved Skagen er der jo netop saa mange Fiskere paa Grund af de heldige Omstændigheder, netop fordi de kunne være der, hvorimod den lange Kyststrækning fra Skagen ned mod Esbjerg lidt efter lidt er bleven affolket paa Grund af, at Forholdene ere saa uheldige og vanskelige. Men den Dag vi ved Hjælp af Læmolere skaffe Betingelser for, at Befolkningen kan leve der og erhverve sig sit Ophold, vil Befolkningen ogsaa tiltage. Var der lige saa uheldige Forhold ved Skagen som langs den øvrige Del af Kysten, vilde man ikke der inde 700 Fiskere. Det er dem, der ubetinget have lettest ved Fiskeriet. — Den ærede Minister opgav jo et